

ВИВЧЕННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ

В.К. Зернова, І.М. Сологор

Найголовнішою запорукою у досягненні успіху в роботі при вивченні латинської мови та основ медичної термінології є опора на лексику та елементи граматики рідної мови і тієї західноєвропейської мови, якою добре володіє іноземний студент. Тому під час першого знайомства з групою, слід з'ясувати, якими іноземними мовами володіють студенти і використовувати це у процесі вивчення латинської мови.

Спираючись на елементи граматики західноєвропейських мов, ми маємо змогу не тільки полегшити вивчення та розуміння латинської лексики, а і підвищувати загальноосвітній рівень студентів.

Коли проводяться паралелі між європейськими мовами та латинською мовою, слід завжди звертати увагу студентів на слова з однаковими коренями, які перейшли у цю мову з латинської чи грецької мов; необхідно постійно підкреслювати різницю у закінченнях цих слів і фіксувати увагу на латинських закінченнях. Це сприяє закріпленню у пам'яті правильних латинських закінчень.

При знайомстві студентів з поняттям «іменник» особливу увагу слід звернути на

категорію роду, тому що вона присутня не в усіх мовах. Викладач повинен нагадати студентам, що в латинській мові є закінчення називного відмінку.

Під час вивчення медичної термінології можна запропонувати написати термін іншою мовою (англійською, французькою, німецькою). Студенти переконуються наочно, що багато слів у європейських мовах походять від латинських або грецьких.

Наприклад:

vasuola (лат.) — vacuole (англ.)

allergia (лат.) — allergie (нім.)

abductio (лат.) — abduction (фр.)

Дуже важливо допомогти студенту в усіх випадках побачити за знайомим словом латинський прототип. Потрібно завжди слідкувати, щоб студенти не тільки розуміли, а й правильно писали та вимовляли латинські терміни.

Тому розвиток навичок правильної вимови і наголосу латинських слів передбачає аудіювання і проговорення магнітофонних записів латинських слів, словосполучень, рецептів та текстів.